

കീരംനാസികം

സ ദി ല 。



മഹാകവി

മുഹൂർത്തം നാരാധണഭക്തിരിഖ്യം

കൃതി

ചുനക്കര ഉള്ളിഴ്സ്സ് പാരിയർ

ഭാഷപ്പട്ടത്തിയത്



(വില അണ രണ്ട്)

കേരംട ജ്ഞ ത

ലിരജ്ജീസഹായം അച്ചുടം.

അവതാരിക

—

ശ്രീകണ്ണലഭിത്തേന ഒരു ചാവുകാവുംഞ്ചി കേരളിയമധാജനസമശ്ശം അവതരിപ്പിക്കണമെന്ന് സാധിച്ച തിൽ എഴിക്കെതിയായ മുത്തേത്തുണ്ടെന്നോ കൊമ്മായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുക്കു.

ശ്രീ നിരന്തരാസികലുഖന്യം മേദ്ധിന്നും നാരാധാരം കുതിരിയുടെ കുതിയാശാന്ന തീച്ചുഡാണ്. കൊമ്മാമും അതി എൻ്റെ കാശാന്ന

‘അനന്തരാസികരഹിതാനി
വൃത്തനോദ്ദേശാനി ഗദ്യപദ്മാഖി
നാരാധാരിയാനോ
പ്രീജപോദ്ദേശവിനാശപരാജയും’.

എന്നീപദ്ധതിലെ സ്വന്തം ചേർക്കാണ്ടുത്തേന മുന്നുകൾക്കാണ വ്യക്തമാക്കണം എല്ലാം. അതിനു പുരുഷ, പ്രസ്തുതപദ്ധതിത്തേന ‘രചനിന്ദപ്രേരാദഭാദ്’ എന്നും കാണന്നതിനുന്നസർച്ചു പ്രസിദ്ധമായ ഒരു തിരുഭാഷ്ട്രം ആതിലേക്കു നല്കിയാണ്. ഭട്ടിരിപ്പാട്ടിലെ കാലത്തു മുത്തിനു പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ചാക്രംതിനു തുല്യമാണ് എൻ്റെ പ്രസാദം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുവഞ്ചുപ്രകാരമാണ് ഭട്ടിരി രാമാധനം ഭാരതാ എന്നീപുരാണങ്ങളിലെ പല ക്രമകളിൽ പ്രവാശ്യങ്ങളാക്കിട്ടിയെന്നും, ആ തുടക്കത്തിലുണ്ടാക്കിക്കാണ്ടതു പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിലെ നിരന്തരാസികമായ പ്രമാണങ്ങളുടെ ചാക്രാർ വിസ്തൃതമായതുമാണ് പറയുന്ന തുടക്കത്തിൽ “ധിക്ക തെ ഭജാഃ” എന്നതിനും “നിന്നെന്നു ആരു ഗാത്രമില്ലാത്ത ഉക്കക്കൈളജിച്ചു നിന്നുവേണ്ടുന്നു” എന്ന ചാക്രാർ മലിനമായി പറഞ്ഞു എന്നും മറച്ചാണും ഏറ്റിപറ്റും കേട്ടിട്ടിയെന്ന്. രാവണനും ഇതുപരു കൈകളുള്ള തിനാൽ ‘ഭജാൻ’ എന്ന ബഹുവചനം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുപയക്കരം ‘ഈ’ എന്ന അനന്തരാസികമാക്കരം തുടക്കത്തെക്കണം കേണ്ടതിനു മാത്രംാണ് ഭട്ടിരി ‘ഭജാഃ’ എന്ന സ്ത്രീലിംഗം പ്രയോഗിച്ചുവരും. ചാക്രാർ ആ സ്ത്രീലിംഗത്തിനും ‘ആരു ഗാത്രമില്ലാത്ത’ എന്നും പറഞ്ഞു ഡംഗിയാക്കിയപ്പോൾ, ‘ഇതു താനു വിചാരിക്കാത്താണെന്നു’ എന്നും ഭട്ടിരി സമയത്തിൽ ആക്കയും ചെയ്യുവാതു. എതായാലും ഭട്ടിരിക്കും ഈ ചാ

കുംരക്കൾ ആണ് വലിയ വെള്ളമാനമുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവർച്ച പല്ലത്തിലെ ‘രവിനടേപരാദേഹം’ എങ്കിൽ പലംകൊണ്ടുനെന്ന സ്ഥലമാക്കുന്നണം’.

ഈ പ്രഖ്യാം ഒരു മുഴുളുസംഖ്യാത്തിനുമുമ്പ് മഹാവിഭാഗം മഹാകവിയുമായ വജ്രരൂപസ്വർക്കർ ‘നിരന്നാസികമായി’ തന്നെ റാഷ്ട്രപ്പുട്ടൻറീച്ചണ്ട്. ഭക്തിരിഞ്ഞ ദേ നിരന്നാസികലുഖ്യസം അതേവിധം റാഷ്ട്രത്തിൽ വിവരിക്കാചെയ്യുന്നതു ദിശ്ശുരമാണുന്നത് അന്തരിച്ചുവോയ കേരളവർഷ വലിയകോഡിതനുവരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ദരിക്കൽ പ്രസ്താവിച്ചുപ്പോൾ മുഴുളുസ്വർക്കർ അതുനു ചെറീക്കിച്ചുതിന്നും ഘടമാണുന്നതു എന്നു റാഷ്ട്രം. ഓ. ഭ. എ. ന. മ. എന്നീ നിരന്നാസികാക്കരണങ്ങളോ, അവയുടെ അർഥാക്കരണങ്ങളോ അനമില്ലാത്ത എന്നതജുമുണ്ടുള്ളതിനും അവക്കുത്തിരിക്കുന്നതു അതജുമുണ്ടുള്ളതു അതു സമാക്കാതിരിക്കുന്നതു. അതു റാഷ്ട്രത്തിൽ അക്കാദാലപ്പള്ളതനു പ്രസിദ്ധീപ്പുട്ടതിനും ആണ്.

ഈപ്പോൾ ഇവിടെ അവതരിക്കുന്ന പുസ്തകം, എൻറെ രാപേക്ഷ്യപ്രകാരം ഇതിനുമുമ്പ് പ്രസിദ്ധീപ്പുട്ടതിനു പ്രഖ്യാം അക്കാദാലപ്പള്ളിക്കുട്ടിൽ, വന്നുമഹാകവി ചുനക്കരെ ഉള്ളടിപ്പിണ്ണിച്ചാരിയാറുവര്ക്കുമ്പുതന്നെ തജ്ജമചെയ്യുന്നതാണ്. ഇതിൽ അന്നനാസികാക്കരണമാണ് കുറം കുറച്ചിട്ടണ്ണുന്നതു, തീരെ ചീഴ്ചകളിലും റാഷ്ട്രത്തെക്കുറാവും ആണി ആട്ടിപ്പു. അവക അക്കാദാലമാണ് ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടിട്ടായാൽ തജ്ജമകൊണ്ട് വലിയ പ്രഭ്രാജനാട്ടണാകമേം എന്നും സംഗ്രഹമാണ്. ന്നെങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം, മലയാളംമാത്രം അറിയുന്നവർക്ക് തജ്ജമ കഴിയുന്നതു ഒരു ഗുരുമാക്കിക്കൊണ്ടുകണ്ണാമെന്നാകയാൽ ഇതിൽ അതു സ്ഥാപിച്ചിട്ടണ്ണുകും ന്നെങ്ങൾക്കു കൂതായും തജ്ജമ.

ഈസ്തിനെ ഇനിയും അനേകം സർവ്വമാനമാണ്. തജ്ജമയോടുകൂടി പ്രസിദ്ധീപ്പുട്ടതുന്നതിനു സമൃദ്ധയാണോക്കം ഏതൊരു സഭയും സംബന്ധിച്ചാണുമെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു.

കേംട്ട ജ്ഞാൻ

98 കുട്ടിക്കം 31-ാം-

}, പി. വി. കൃഷ്ണബാബുവിൽ

നിരന്തരാസികം

ചന്ദ്രപ്പ ബു സം

(സൈലം)

(രിലം) തത്കുദക്ഷിഗിതസം ചതിതാ മുസ്തി—
ക്രിതാനതിന്നുടക്കിക്കുണ്ടാക്കരാളുംഗാമീ
സംഭ്രാന്തയാത്രാശാഖമല്ലും മറജം സം
നാസാക്ഷയാന്വിരണനാസികമേവമുഖേ.

(ഭാഷ) അതുനിജീച്യ സംഘട്ടിക്കിയിളിമേഖല
വിശിട്ട്, ധാരാളമായ്
രക്തം പാഠത്തുകൊണ്ട മരണം ആവിശ്വ.
രഹമം വച്ചുദ്ദേശ്യത്വോർക്ക്
മാജ്ഞം സംഭ്രമമാന്നരകൾ ചുഴലും
പീംസമാം ജേപ്പുനോ—
ക്രിംഗാളം തത്തവജ്ഞാതി, മുക്കീരകയാൽ
“നാസികു”⁽¹⁾ ധീനാക്ഷരം.

(ഭി) ധാ ധാ മാക്ഷസംശാജ, ദ്രുംരിഡി—
അസുസ്യ ധിക തേ ദിജാ—
വില്ലുജിഹവിപത്തിരേവ എകരാ
ക്ഷുദ്രപ്രതാപ, തപയാ;
ധപസ്യാപത്രുഹി! പരു പരു സക്കേവ—
ഈ യുക്ഷുർഭിരേതാദിനീ
ജാതാ കസ്യചിഭേവ താപസ്യിണോ
സസ്യാത്തവേവ സപസ്യാ.

⁽¹⁾ ഒ സാ ന മ ഏന്നി താക്ഷിരങ്ങളും, മകാരത്തി
ഗൾം വികാരമായ അന്തരംപാരബും ചേരാത്ത വാക്കും; ത
ജ്ഞിമു ഇന്നെന്നയാദ്ധ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടിപ്പ്.

(ഭാ) ഡിഗ്യിഗ്രാക്കൾരാജ്, ദിഷ്ടരിവേം
വാസ്തുച്ച നിർബലാർമ്മവും;
വിദ്വജ്ഞിമെവിവത്തിമാത്രമെഴുതു—
മദ്ദൈക്ക നീചപ്രാഡോ,
കവ്യം നിസ്രൂച, സേരേ, കണ്ണിൽനിന്തും
ചേരുക്കു; വൈരംതാപസ്വാൻ
കട്ടിക്കുംഡയിൽ വാളിളക്കിയതിനാൽ
നിന്നപെണ്ണളീമട്ടിലായ്.

2

(ഭി) അസ്യാന്തിഷ്ഠതു വാ വിവംടകിതപരതു—
ചുമ്പാനുകായാ വിവൽ;
സൗഭംഞ്ചാസ്യവ യേ പരിപ്രകതയോ
യേ ചാപി റക്ഷേണ്ടം
സഖ്യത്തു ലോഹയം പുത കുതാ—
വൈവസ പരോപാസകാദി;
സപ്രസമ്മണിഷ്യ; തവാപി ഭോജി, ഗജേ
പ്രായാസ്യ ഹരികി പതേത്.

2

(ഭാ) ദിഷ്ടയാളിക്കനജന്തിയാം വിധവയെ—
നാപത്രം നില്ലുട്ട; നി—
നിഷ്ടംവുണ്ട് പരാദ്യരാമനുജരം
യോഖാക്കിലാം ശ്രീക്കരം
കവ്യം തസ്മാവിലയാലവാലക്കം
കംലരന്നർ സ്വവജ്ജീ പ്രോയ്യി;
തക്കം നിരന്നർ ശാന്തതിലും ജല, തലീ—
യാസ്യം: കലുങ്ങേണ്ട നി.

2

(ഭി) അന്നാതവും തപതകിസ്യും യദി തവ ക്രയേ:
സാ തയോദ്യാത്രഗോഡേ
ദിഷ്ടം ഹാർ പുഞ്ചചാവാപവസ്തി റതികി,
പുഞ്ചരംഹ്യാപീ ത്രാഃ

ദ്രുചയുഖേഷാ യീഹി കരജപലിതെദേ—

ത്രേശവക്ഷാസ്യ ശ്രേരി—

ഭീഃപ്രോഷി സ തഞ്ചാപ്പതിസ്യസ്ഥാഹണ്വ

ബ്രഹ്മം തർപ്പത്രഘേ.

ഒ

(ശ) ഗ്രൂക്കും ഏകിംക്രൈണാതമന്നാംവാക്കെങ്കു കേരി;

അപ്പച്ചുപ്പിന്മുകാം

വിക്ഷിച്ചാൻ ശ്രേരിതെ ശ്രീ, മനനന രതിയും

തർക്കശാം വിച്ഛിവോകം;

വിഞ്ഞ കേരി; തർപ്പത്രഘേ കരതുകി, ദൂലകം

ബ്രഹ്മംക്രൈണാ അദ്ദീ,

വക്ഷസ്യിൽബൈക്കനവത്രം ദഖിതലിതിജാം

ശ്രേരിയും സാരമിപ്പം.

ഒ

(ശ) തെപ്പ ശോത്രു സപ്തസ്ത്രേരപി ച പ്രഥമാഞ്ച

വ്യുതവുത്രാരിസവ്യാ—

ജാതേം സ്ത്രീതപ്രഭാവാദം കാഗിക്കുതാ—.

ദാപ്തദിവ്യാസ്ത്രജാലൈ

അപ്പംഭേ താടകാസ്പക്കവളിരസവരാ—

ദ്രാക്ഷസ്യാസ്പദലൈരഞ്ജ്യ—

രാത്രേശരവാദയാതെ ക്രതുവിഹതിലിഡ—

ശ്രൂജ ഹി സ്വാലൂപി ലീലാ—.

ഒ

(ശ) രണ്ടാഴ്ചം സൂച്ചവംശലുമിതദാരാധന—.

തവന്റെ സൂനകൾി, എന്തും

കൊണ്ടാഴ്ചം കൈഗികന്തരനന്നാഴ്ച വിവിധമഹാ—.

ബ്രഹ്മം വാന്മിച്ചിരിപ്പോൾ,

അല്ലോതാൻ താട്ടകാസ്യഗ്രസമിയുകയൽ
യാളുമാംസം കൊതിക്കു
നാസ്യതാൻ ദശാവൈത്തിൽ മുന്നമതിവയയർ-
അന്നതാം പീല ചെയ്യേറ്റ്. ④

(രി) ഭ്രജവൈമുഹമു വിഭദ്ധക്കിതിപതിപുരവ-
ഞ്ഞാഭിമുഖ്യ പുരാം
മോഷ ദർപ്പാരതേജസ്യപി ച ഭൂമാ
സ്യാശ്ചിഞ്ഞപ്രാവേശ
ധാരോ രംജുംഘിഭ്രം കില കൃതന്ധപാശമാ
കപാവി മോരേല്ല കാഞ്ഞ
ഗ്രോവഞ്ഞയു തീരക്കിതിംശ വിഹരത-
സ്വാപബന്നം ചാപാഭാജേശ. ന്നു

(ഭാ) മും രണ്ടാമാ, കേരള വീണ്ടും, ജനകനഗരാധിക്ക്
ക്കാത്തരായുഗ്രവിഞ്ഞം
വുരിക്കം ശാളചൂപത്തിലുമു ഭൂമാ
ഞ്ഞക്കല്ലു കൈല്ല കാട്ടി,
രാഞ്ഞം വിട്ടിട്ട യോഗിപ്പുംരങ്ങട മഹം
കാഞ്ഞമെന്നോരു, വിസ്തിം
കൈക്കൊണ്ടിന ഗോഭാവരിയുടെയിനിക്കേ
യോഗിമാരായു കളിപ്പു.

(ഭി) ഗല്ലു—എ താവിച്ച താപരാ കാവി പരാള്ളതോൻ
ആകിരുവശ്രൂതവ്യാ വേതാ. താലുവല്ല തന്ത്രം പറ
ഗേതശ്യാമ്രാതശ്രീ പ്രകാശ്രൂതചേദവിലം മലപ
ബഥാജാതിഃ ശമരഭപജനരെഡ്യകലീഡേവിതി കു
പാകലിതേതസ്വാ വേധസ്വാ വിരുചിതാടവീഞ്ഞില
വാസിക്കാസ്യോജാരുജസ്യ ഉദഗവിഞ്ഞുരാസദിസ്യ)

പാരിഗ്രഹിതു, ദ്വീപാദവിഷയരഹിതമീതേ
വാ ബാലപട്ടിരവല്ലുറി, ജഗദാലിത്തിപ്പുളി മും
ബ്രാഹ്മണയും ചന്ദ്രാക്ഷശലഭത്തിക്കായാം മലഭൂത
വാ സഭാജാളവി ആക്ഷിംഡേവിവാദ്വിതരഹിതം
സ്ത്രാത്മാപചിതചാക്രത്പാശസർവ്വസ്ത്രങ്ങരെതലു
വോവച്ചാൽതു, ദരോഞ്ചഗാഗൾഹീഷപ്രസവക്കണ്ണരാ
ഗ്രഭഗസ്യാവി കരോരതാപ്രഭായിഡിക തദ്ദടവിപ്പഴ്ച
പ്രഖ്യാപിക്കപ്പേലവത്താരെരഹിതവൈകളരുപചി
തെക്കി സ്വർണ്ണതാവിസാരിപ്രഭാവുപചിവോഷ്ഠതവ
രിഷ്യകതയാം അജാതജാതത്രംപദവരുപതോധാധാര
ദ്രിംഗാബാശ്വരിവോപലക്കും അവയവെവരേ
ക്കൈക്കൈരേവ വൃക്കിഷ്ടസകലപലോകദൃഷ്ടി, സ്വാ
രസികതിപ്പുനസ്താരയോഗാവിരതയാതിപാരിജാത
പ്രസക്കവരിവ വിദ്യുമീഡാവേ ചാന്ദ്രശതിരോഹിത
പാശ്ചാത്യാശഗ്രാം ഗാത്രയ്ക്കുവപിജജ്ഞാരഹക്കണ്ണ
ദിഷ്ടത്തിപ്പുതാപുതിതികാരിഡിക കടിലവിതത്താരതാക
രതയാം തരളവിചീംഗാശലളളിതപുഷ്ടികാവാമിപുര
പ്രതീകാശശാശ്വതക്കൈവൈഡി ദംശിക്കുവാ
വതാരാം, ഒന്നിന്റെവക്രമപ്പറലാവതാ ചിത്രാദിവം സ്വാ
ക്ഷ്മായ ക്ഷമിതെ ബാലഗ്രീതകരഹിവേദ്യസിതേ മാ
ലഭദശേ വികസപരകാർത്തസ്പരശക്കീറ്റേ ദളിത
പ്രിപ്പുഡാവഘ്രൂവ തരളാംകാവല്ലും മോല്ലുസിതാ,
അസിതദ്വാരിപ്രഭാപ്രഖാർഥിസർപ്പരിലോഡബാല
കല്ലോലപേഖാലീലഹോം ഇംഗ്ലോക്കിതശാന്തോപല
ശലാകാന്തുവായോഗ്രായോം ചില്ലീലതയോം ആ
കാശിതരസാശൈത്രിലാസലാശസ്യം ആല്ലോക്കിത
സാസിക്ക്രോകാം, അരുംതുപാശല്ലുവേല്ലിതതയാം ആവുക്കി

വുരക്കബലയകലിക്കപ്പെട്ടു, പ്രസ്താവന മരായതായ കജുളപരിശോന്നു, അവലോക വിവണീക്രമയാക്കുവരുത്തുന്ന പ്രസവശരംഗ പ്രകാരസ്യാപി വിഗതാത്മകാഡിഡിസ് സ്പെഷ്ടരക പോലുമായാസലിലോച്ചപിത്തമഹാവിഭാഗിതന്ത്രി ഭേദങ്ങൾ സഹജലീഖാരാഗവൃത്തികരപാർപ്പാവൈരക്കി പ്രചാരങ്ങൾ സവിധിക്കാരിവാതായുപോരക്കേണ്ടു വീക്ഷാമാത്രത്തിലോപിക്കുന്നു, ഗ്രൂതിഭ്യാലുളിത് ദിവ്യാവലപച്ചുനൂറ്റൊളവുവാതാഭാവിവി തമിതുപത്രലോവാവിഭോപലക്കും ഒരുചീവെദ്ര തിപതിവൃദ്ധപക്ഷിതാജ്ഞവർബിധിതാവിധ കഹോ ലഭാഗ്രേ പ്രതിഭവപ്രസ്തകളിമഹിതവിഭാ ശസ്ത്രഭൂപ്ലജ്യൂസാവാദയതി, പീജുഷസാരസോ ദിസ്യ ചാധ്യസ്യ പരിപംഖലതമില്ലുചയപരിച യാൽ കദാചിദ്ദൃഢവിരതരാഗമാനംഭവിവ എന്നെ രാഘവുമിതോദയദാലാപവപിഡുഷ്പമിതരാജിമാന ഭീരദക്കാരക്കു കേസരിതാസ്യസസീരമാ, അ തിപ്പമുലോക്കുതക്കമുവ്വപദ്ധതോദയഭയഭവര ഭേദാൽ ഇംഗ്ലിഷ്പ്ലൈന്റുവതന്നെല്ലാം തുഷാരക രാഭിവ ആചിഗതരാഗാപ്പാസാദപ്രക്രിയോദാദിവി മല്ലതയാ വിഗളിതാ ലളിതഗളിച്ചുവ്യാഖ്യാതിപരു പര ലൂംഡിമതാവസ്ഥിതക്കച്ചയുഗസ്ഥമല്ലതിങ്ങാദേപ്ത യാ ഭവതാ ചേരുപ്പുഷ്പവരസന്നുധാരോത്സവ ദോഷി വിരാക്കരയുമിടപാരാഡി കഴുവതാ യാത്രപ്രസ്താവാത്രാത്രി, ഗ്രാഹവലുപരിവരുപ്പീഡ വദാസ്യസംബന്ധിജഗ്രാഹിതേ വിമലീക്രതയവളംസി ചാഞ്ചാരവപ്പീരമേപസിതമഹിതല്ലതിവും വിസ

ଶିଶିରଶ୍ରୀରିବ “ତପସ୍ୟାଯିତିସମିତିଃ”, ଯଦି
ବରେବ “କଳ୍ପେଯେତରଶରାଲା”, “ବୟୁକ୍ଷୀକଳ୍ପସ୍ତ
ରସରସା” ଏ, ଶ୍ରୀରିବ “କରବିଯୁତସରୋତହା”,
“ଆସିତପ୍ରତିକେବାସିତା” ଏ, ଶିରିଷୁଧବ
“ଗ୍ରହୀତିସତୀଚରିତା” “ଶିରିଶଳାଭୀତିକରାଣ୍ଠା”
ଏ, ପଦକଳ୍ପିତରୁଲ୍ୟକୋଟିରବୀ ରୂପାଯେତିଗାତ୍ରୀ,
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟିତାସରଣୀଵାପି ପ୍ରକାଶିତିସତ୍ୱରୀ, ଉ
ଜଗବଲ୍ୟାଘ୍ୟେତିବାପି କୁରସତାଲୈତରା, ଶାନ୍ତପ୍ରତି
ବିଲାସିତାବା ବିଶାଖପ୍ରଭାବ୍ୟରା, ଆୟତୋଷ୍ଟ୍ରୀନି
ତାପି ଯଥାତବେଳକ୍ରମୀ, ଲଭିତବେଳାବ୍ୟୁଧାପି ଉ
ପାନ୍ତୁଷ୍ୟବନୀଭାବାଁ କଷ୍ଟିମହଲପାତ୍ରିରିବ ବିଶ୍ଵ
ସ୍ଵ, ବିଶ୍ଵାଵିଶେଷବେଳିଲବିଭ୍ରାନ୍ତ ପୁଷ୍ପସାହକର୍ମୀ,
ଅଯିବେବେତେବାପ୍ରତ୍ୟସ୍ଵ, ରସପ୍ରୀତି, ପ୍ରେସିଗୋଚାରଣେ
ବ ଗୁରୀପୁଞ୍ଜହ୍ୟାରତମାରକଲା, ପ୍ରାଣ୍ୟରମଧ୍ୟକୁତ
ପରିପାକିଷ୍ଟାଲଭାବ ସିରେତି କାପି କାତରୀକଷି
ବିକ୍ଷିତା.

ଦେଖ—କିଛିପ୍ରାତି

ଭୂପ୍ରିତେତୁ କୁରୀତେବାର୍ଯ୍ୟ ମହାତ୍ମାରୀ
କୁଣ୍ଡଳମହାନୀଣିତୁ କେଢ଼ିକୋଣାବ୍ୟ ଭୟାନ୍ତ.
ଅନ୍ତରେମୋ, ଲୋକୋତୀରମାକମାଯବକ୍ଷତିତ୍ତିଂ—
ରଙ୍ଗତିଳ କାନ୍ତିପୁରଂ ନାଲୁଫୋରେ ପ୍ରକାଶିତ୍ୟାଂ
‘ଅଂଶଗାଜୁତିଯିଗୀ ଲୋକତିଲୁଷ୍ଟତେପ୍ତୀ—
ମଂଗଜବୀଶବ୍ଦରୀ ରହିରତାହୀ ନରଜୀପ୍ତୀଂ’
ହୂବିଯାଂ କୁପରୋଦେ ଚିନିଅ୍ଚ ବିଯାତାବୁ
କାରୁକରିଷେଷ୍ଟିଲାକି ପ୍ରବେଶମାଯୁ ପାଦ୍ମିକଣୀ
ରଙ୍କ ମାନବଜୀବିଶ୍ରାମଗୁପ୍ତିଙ୍କୁ
ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଦୋଷକାରୀଙ୍କୁ ପାଦ୍ମିକରିଷ୍ଟାମ;

ശാരകാക്കോളി മേരും പന്നാശം കൈക്കൊണ്ടായ
പാതവാം ചട്ടനത്തിന് ഒജ്ഞരിപോലെയായോമിം;
പാരിഞ്ഞിയാഭിരാച്ചി പുക്കനാരംഭിച്ച
വാരിജേക്കണാവർദ്ധസ്വീകാരംഭത്തിഞ്ഞം
നബ്ലുമല്ലുസംഖിന് ഘലമായവർജ്ജപോലെ,
കല്പാന്തകാലത്താളിനിയും നാൽമാരെ—
ഡാരാളം സ്ഥാപ്തിക്കാനായ് സന്ദാഭിച്ച സശാങ്ക്ര—
സാരിസ്വത്സ്വം ചേത്തു നിന്മിച്ചപോലെയുള്ളാർഭി;
തെപ്പാനാ വികസിച്ച നേമനിവാക്കപ്പുവി—
നല്പികൾക്കരുത്തിനം കാറിന്നു കൊടുത്തായ്,
ക്രപനത്തിലെപ്പുണ്ണപ്പുവജാലത്തിഞ്ഞം
മാദ്രാഷസാരങ്ങളെയാന്നായിച്ചേരിക്കിൾ മട്ടം,
ചുബിലും ഏകംഴുപ്പാടെയാഴകം പ്രഭവും
മുംബി നിന്നാഭിപ്പേക്കം ചെയ്തിരിക്കുകയും
നമ്മേരുന്ന തക്കടവമാം നീരാഴിയിൽ
ചെമ്മയിൽ താണാ മുണ്ണിപ്പുംനീയപോലെയായും
കുഞ്ഞാണ്ടന്കാക്കമംഗലമാരോന്നാഞ്ചുട്ടരാഞ്ഞ
കാണികളാരക്കേയും പ്രധിരെയയാകർഷിപ്പുംഭിം;
സപാരിസ്യംകും തിവ്യസശരംഭയോഗമോത്താൽ
പാരിജാതത്തിന്റുക്കെല്ലപ്പോഴിം മാത്രിപ്പോകം—
മട്ടിംബയും തോന്നാന്നതും, കെട്ടശിച്ചിട്ടിനേരം
പുശ്ചംഗവന്തരായപ്പും നല്പുഹോൽ മുട്ടാന്നതും,
എന്നല്ല ഗാത്രത്തിലും ‘കൊണ്ടലിൻകോൺിൽ കാണാം
മന്മലിൻകൊടി’ എന്ന ബുദ്ധിയെ നൽകാന്നതും,
നാളിവും പടച്ചയും വളവും മേളിക്കയു—
ലോളിത്തിൽ ചിന്നി മിന്നം കാളിന്തിപ്പുംഹരുകിൻ

കാൻറിയജ്ഞതുമാരു കേരളത്താൽ, പകർത്തി
 രാത്രിതന്നെവത്താരിതിയെക്കാണിക്കുവോരി;
 മഹ്യമുഖന്നുപുരി മാത്സത്തുമുള്ള കാമൻ
 തന്നലക്കാരമായിക്കല്ലിച്ചു വ്യാലചന്ദ്രൻ
 എന്നപോൽ വിളങ്ങുന്ന നെററിമേൽ, വികസിച്ച
 ചൊന്തകിംമാന ഒക്കെത്തു വിനെന്നുയിതളിനേൻ
 സൗഖ്യരിശ്വന്ന വ്യാലപ്രോളംവ്യാലപ്രോല
 സാഖ്യവത്താകനാളകാളിയാലബ്ലൂസിപ്പോരി;
 നീലമാം നേരുദാഡാവൃത്തിലിളിക്കുന്ന
 വ്യാലക്ക്ലോവത്തിരിൻറു ലീലയെക്കാണിപ്പുതും,
 അസ്ഥിഭായ് വള്ളത്തും നീലംഗ്രൂഡഹാക്കയും
 ടൊപ്പുവായ ചില്ലിവല്ലികൾ റണ്ടിനുംയും
 രണ്ടിനും റൂക്കമരംകും വിലാസലാസ്യവേകാണ്ടു
 രബിക്കഡാരിൽ പറമാനന്മുള്ളതുവോരി;
 കൂട്ടുതിനുക്കലായ് തുള്ളിനിൽക്കുകക്കുകൊണ്ടു
 കൂട്ടുവിധിയായ് ചേക്കംബലപ്പുന്നതെന്നും,
 നീലമായെന്ന കാന്തി ധാരാളം വ്യാപിക്കുന്നത്
 ചേച്ചിനായ് തെരേഞ്ഞുന്ന കഞ്ഞിലേപചത്തും,
 നോട്ടത്താൻ യുവാക്കരിതന്നു മാനസമുല്ലാഡാൻ
 ധ്യാന്തന്നുമംഗജനും വ്യാസപ്രഹരണതും
 നില്ലുലമാകുന്നതും, സ്പച്ചരമാം ഗ്രാമത്തിനും
 ഘുഞ്ചുപ്പുദാഡാവൃത്തമാകുന്ന സലിലത്തിൽ
 ചാട്ടന്ന മത്സ്യമിനും ധാടിച്ച വള്ളപ്പുതും,
 മുട്ടയുള്ളം ലജ്ജാംഗാഡാളിളിക്കവും
 ധൂരിക്കുന്നതുമാരു നേരുത്തിൻ മുച്ചാത്താൽ
 മാരഞ്ഞു കളിയരട്ടം മരൻപേക്കഴട്ടിക്കരിക്കു

ക്രമാവാത്രുള്ളതെ നല്ല സല്പുദായത്തിൽ
സൃഷ്ടിക്കപ്പോലെയുമിക്കവർഡി;
തോടക്കിൽ ചേങ്ങം ദിവ്യരത്നങ്ങൾ പരഞ്ഞ
ഭോടിക്കുടിയ ശ്വേതവൈകൾ പതിക്കുയാൻ
ചിത്രമായ് ‘പത്രാധവ’ കുട്ടപ്പോൾ തോന്തന്നാതു,
മത്രയമല്ല, മേനി മംജുഷപ്പോവുകയുലും
കൂപ്പുന്നപേഖിച്ച കണ്ണാടിക്കൊണ്ട വാൺ—
തെന്നാദപാൽ തോന്തന്നാതുമായുള്ള കപോലയത്തിൽ
സന്തോഷാധിക്കുന്ന പുന്നിരിക്കളിക്കൊപ്പും
ചന്തമേരീടുമട്ടില്ലപ്പാസമൽക്കുടിക്കപ്പോൾ;
പീഡയിസാരത്തിന തുല്യമാധ്യരത്തി—
നായന്തമാധിച്ചറ്റിനും ചുക്കപ്പിന്നും
സാഹചര്യത്താലെന്നം റാഗവരക വിഭാഗതെ—
നൂഹിക്കൊണ്ടു, ഉന്നരംഗത്തിലുള്ള “രാഗം”
നല്ലുചൊൽക്കന്നിട്ടിട്ടുകുന്ന ഒരുപ്പുള്ളിയും
സല്ലാപപീഡയിൽ നീകരമാധ്യപാലലെ
ചാരവുമായ് നേക്കോരക്കൊള്ളം ദുഃ—
സാരസവാന വേണ്ടുകളികൾ ചേത്തിരിപ്പോൾ;
ഉന്നത്രം വിസ്താരവും കൂടുന്ന കൂളിക്കൊക്ക—
യെന്നുള്ള കളിംവുണ്ട് ടുട്ടപ്പംതത്തിനീന്നും
ചേരണാഴം കൂട്ടത്തിൽനിന്നനല്ലുമായ് നീങ്ങിനിൽക്കും,
മേഘാക്കന്നാപോരൈ ‘രാഗ’ത്താലുള്ളനിക്കം
വക്രങ്ങേത്തിൽനിന്ന ധാരാളം കിർണ്ണളിച്ച
ചിത്രമാം കഞ്ഞനാളിവഴിയായോടുകൂന്നാർ
അന്നേന്നും അിക്കിനിൽക്കും പോതുലക്ഷ്യന്നതണ്ണു—
മൊന്നിച്ച തട്ടകയാൽ രണ്ടായിട്ടുംബിരിത്തുപോം

കാദാനുരസമാകം ടീയുഫിപ്പുവാഹംപോൽ
 തോന്നനന്നതായ റണ്ട് കൈകൈകാണ്ട്, വിരഞ്ഞപോലെ
 ഉള്ളവള്ളുമാകം ചെരകൊന്നുകൾ മേളിച്ചുള്ള
 കപ്പിവല്ലിയെഴും നില്ലാരമക്കുന്നവർ;
 ഹജ്ജാഖാലട്ടിപ്പുട്ടി കുമിളം ദിവമാകം
 മഞ്ഞത്തിൽനിന്നു മാം മഞ്ഞമുയും ഗളിച്ചുതും,
 അവളിനെയക്കയും, ദിരുമംഡയും, ചന്ദനമും
 ശുഭ ചാച്ചയും തീരെ നില്ലുവമാക്കുന്നതും,
 വെണ്ണുന്തതുമായ പുന്നിരിപ്പംപും
 ‘നൃണാളിത്തിന്ത്തുട്ടിട്ടുട്ടു’മെണ്ണാംതും ചാരതത്തിൽ
 അധിന്ദുതിയാകമില്ലവേൽ മേളിപ്പും
 വായയററിണമേൻ ചാക്രവാക്കങ്ങൾപോലെ,
 ചാരിവാം ദിവാംഭോജം ഒസപരമായീകാണാൻ കൊതി
 വൃത്തിച്ചുപോവല്ലെററുള്ളംഗമിക്കുന്നതായും
 ‘സദ്ഗുരുത്വമാണുകിലു’മെഴുലുതു് ഭാരംകൊണ്ട്
 മുദ്രാശുഭരണങ്ങൾ മത്തിച്ചുനിറിക്കുന്ന
 റണ്ട് കൈകൈയുള്ള ഫോം പ്രധാസപ്പുട്ട കുട്ട
 നീണ്ടലോബനിയുള്ളതെന്ന താങ്കിക്കണ്ണഡിരിക്കുവോരുട്ട്
 സ്വരേ ദിൽവുലമായി ‘വേലി’പീഡിതമായി
 കുതിശേച്ചപ്പുകായ മലപ്പാത്രവുംരിക്കുവോരും;
 ധാരകാക്കിതുവയുണ്ടാണ ധാരോജം പാരിക്കുവാം
 നാദരത്നാട് നീട്ടിം തുന്നിക്കുയെതിരായി
 തിങ്കി വീത്തതുമായ പോർക്കുടക്കർക്കുള്ളിട്ട്
 അതാങ്കുവാൻ കഴിയാതെ ഗജരവമുള്ളതായും,
 ചുറകന ചീവരത്തിൻ വാടക്കലപ്പുതി ചുറി
 കുറിസ്തിലുംഡാൽ സാമ്പ്രദാവാക്കരാക്കംചുള്ള

തിരഞ്ഞെടുപ്പും പോലെയായും,
രഹപക്ഷങ്ങളിൽ ശേഖരിക്കുന്നതും
കൂടുതാൽ മംഗളത്തിനില്ലെന്നും മണം
തതിട്ടയോടേക്കുന്നതിരിക്കുന്നതും,
എന്നും ചേച്ചുകൂടാൻ ചീവരം ചുറ്റിയാലു്
മെത്രക്കവിയത്തിലുകൂടിയില്ലെന്നും;
ഈരന്ന മാധ്യമ്പത്താൽ ഒപ്പ് ഘുമപട്ടിക്കുന്ന
ചുറ്റിയപ്പോലെയായും ശോകിക്കും നിതംവിന്താൽ,
സ്വാശിച്ച കാലത്തിൽ താമരച്ചുവിൻ മേഘം
സ്വാശിക്കുന്നവിന്നും മാനസമിഷ്ടക്കിഞ്ഞാൽ;
ഉമ്മടമുയ ഭേദബന്ധവാരം ദച്ചയുക്കാണ്ട്
ദിവിക്കണ്ണ നിയേംഡിച്ച മല്ലവാസനെപ്പും
അത്യന്തം കോപിച്ചുപോലോരും രക്തമാജാ,
തന്ത്ര കാനനത്തിലെ ഗ്രേഹമുമരിക്കിന്നും
പുത്രനായു് പേരുകേട്ട ഓഡാലവല്ലവദ്ദേശം
ടൊന്തുണ്ണാക്കിയാഡിപ്പിൽക്കുമ്പുതയതായും,
കൂദാശാദ്വിതി ചായം ദർശനമുന്നോത്തും
സപ്തകാനിയാൽതന്ന രചാവായം ചേപ്പുതായും,
മല്ലുത്രാട്ടാങ്കതായുമിരിക്കും പാദങ്കൊണ്ട്
മല്ലവേയുടജന്തിന് മറ്റുള്ള ചാരിക്കാഞ്ഞാൽ;
ഇംഗ്ലേഷുക്കത്തിലും കണ്ണുകേട്ടറിയാതോ—
രാജാമലാക്കം ത്രുപ്പസാരത്തിന് നിയിയാദ്ദോഃ;
വാസനവേലപോൽ “വിക്ഷേപസംഭവസാക്ഷി”⁽¹⁾ ;
ഗ്രീജ്ഞസവത്തിപ്പാലെ “പാഠലഭാധാര”യായു്⁽²⁾

(1) വിരിഞ്ഞ മാനുഖന്ന സാക്ഷിയുള്ളതു്; ആക്കണ്ണ സിക്കന്ന രസംകൊണ്ട് ആവസ്ഥായ രാക്ഷിയുള്ളവരു്.

(2) പാതിരിച്ചുവിന്നും ശോഭയെ ധരിക്കുന്നതു്; ഏ കിന്ന അധികാരിച്ചിട്ടും.

പ്രാവൃത്തിപോൽ “സരസപയ്യേധരോക്കറതി” (3)യായ
നദിത്തവോൽ പറ്റി “സപ്തമദഗതി” (4)യായ്;
പ്രാഖ്യാവേലപോൽ “ത്രഷ്മാരാംത്രംന്ത്രംസ്യ” (5)യായ്,
നിശിരത്തിപോൽ “തപസ്യാധിതസ്മിതി” (6) യായം;
വാദേവാതവോൽ ചാരി “കളഡയശതഗാഥരംഭ” (7)-
യെന്നല്ല വിശാകളസ്പർശസ്ഥായും(8);
ഹക്ഷിപ്പോലെ “ഹാസിവിധുതപാഘാതയും” (9)യാ-
യക്ഷിണി “നിലദ്വാതിക്കേ ബാസിതു” (10) യായും;

(3) മേഘത്തിന്റെ ഉയച്ച്; കുചത്തിന്റെ ഉയച്ച്.

(4) പ്രീഴിലവാവയുടെ താത്ത്വം; സപ്തജ്ഞാസഹി-
തമായ ശ്രദ്ധ (വശ്രൂ)ത്തിന്റെ അത്ത്വം.

(5) മഞ്ഞിന്റെ ദ്രോഢകോൺ സൃഷ്ടിമായ മുണ്ടാണ
ഈത്തു്. ചാറുമ്പുംവാളിക്കിട്ടിവർ.

(6) തപസ്യാധിതാമാസിന്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു്;
കൈസ്തിൽ ഇരിക്കുന്നവർ.

(7) വൈശിപ്പോലെ വെള്ളത്തവർ; ലോന്നപോലെ
ചുക്കനവർ.

(8) വിശാസ്പരഭതിൽ രസമുള്ളിവർ; വിശയുടെ
ചുപ്പാലെ സ്പരശിക്കിവർ.

(9) കയ്യിൽ താരന്ത്യവു് തുലണനവർ; കയ്യാൽ താ-
മരകയ നിന്നില്ലവർ.

(10) വീണി ചിൽ ഇരിക്കുന്നവർ; കേരളത്തിന്റെ ഒരു
സഹപിടിച്ചവർ.

മുതിപ്പോലെ “മുഹിത്തുവിച്ചരിത്” (11)യായും,
“സ്വർജ്ജ ഗരീഡാഹവംഖിതക്കച്ച” (12) യായും;
കാവിച്ചലപ്പുഴിം “തുലാകേട്ടിക്” തുലാക്കന്നാലും
ചേലുപാങ്കിൽ “തുലാവിഹീനഗാന്തി” യായും,
ചലുമണാഗാനതി “ലനാര്ലാവ്” എന്നുമാണൊന്നിലും
തുലമാം സപ്പട്ടം തുരത്തു വൈളിവായും കാണിക്കണ്ണവോമി;
“ക്രജഗവലയ്” (13) അരാങ്ക ഭ്രഹ്മിത്തുവാനകിലും
ഭജഗാദിക്രൂരസതപാണിതുക്കയായും;
“ഗളഭ്രതി” യാലേറം ശോഭിക്കന്നവളായും,
വിഗളഞ്ചപ്രാവുരധ്യായിട്ടുമിരിക്കണ്ണവോമി;
“ലളിത്തബംലാഭിഷ്യ്” തന്നുയാണൊന്നാകിലും
കളിവസ്തുപാഞ്ചാശ “യുവതിംഭാവ്” യായും;
(14) “അയരോദ്ദ്യസിത്” യായും ധരാതലാഭ്രഹ്മിയാഥു,
വിഗ്രഹഭാചനത്തിനെൽ സർപ്പലപാളിപ്പോലെ,
വിഗ്രഹഭാമനന്നാരു പുഞ്ചചാവക വീണ്ടും
വിഗ്രഹഭിജ്ഞാനത്തിനു സിഭമാം വിദ്രുപ്പോലെ,
നന്നായി നേരുങ്ങൾക്കു ഗ്രാചാരമായിവന്നു
മുന്നാം പുഞ്ചയാത്മിനി സ്വരമാം കലപോലെ,
ആളുമാം രസത്തിനെൽ അധിദേവതപോലെ,
എള്ളുമാം ദാന്തുസാരമൊന്നായിച്ചേരുന്നുമെന്തും
അതിയാം പുഞ്ചയാത്മിനെൽ പാകത്താൽ സൗലഭ്യങ്ങായും
‘സിത്’യെന്നോതുനന്നാൽ കാതരാക്കിയെക്കണ്ണേണ്ണ.

(11) സതീദവിയുടെ ചരിതം; പതിപ്രതാപരിതം.

(12) തിവൻ; പവ്യതംഗത്തും ഇ മരാങ്ക ലാളിക്ക
പെട്ട ക്ഷമദാളിക്കം. തുലാകേട്ടിച്ചിലക.

(13) ഭജത്തിൽ ഗവിശ്ച വലയം=വള; സപ്പംസൗം
മെന്നാം.

(14) ധരയിൽ ശോഭിക്കാത്തവർം; അയരുത്താം
ശോഭിക്കുന്നവർം.

(ഒ) അങ്ങനുസിക്കിച്ചിരിക്കുന്ന
വ്യത്യന്നാദത്തുനി പദ്ധതുംനി
നാരായണാഭിയുംനോ
പ്രീജ്യേരതോ രവിന്ദ്രന്തരാദേഹാർ.

੪

(ഓ) അങ്ങനുസിക്കമണ്ണയാൽ—
യഥാമഹായുദ്ധ പദ്ധതുംനി
“നാരായണ”ധരണിശുംനി
പിരുച്ചിച്ച “രവിന്ദ്രന്തര”ശാസനയാൽ.
കിരുന്നാസികം വൃഥ്രാമംയി.
തും.

੫

രാത്രീക്കണ്ണളി

കൂട്ടക്കണ്ണളി

1. ഭാരതപദ്ധതിക്കാരം	2	0	0	
2. മഹാകവി കൊച്ചന്നായുർ കണ്ണതികളടക്കൻ തന്മാന്തരം തിങ്കമനസ്സിലെ കുതികൾ				
1-00 ഭാഗം	1	0	0	
3. വി.സി. ഖാലക്കുള്ളുപണിക്കരം				
കവിതകൾ	1	0	0	
4. ഭാഖാവിലാസം	5-00 പുസ്തകം	1	0	0
5.	6-00 പുസ്തകം	1	0	0
6. രണ്ടുകാഡിചന്ദ്രം സമുദ്രം (താഴാ മില്ലേക്കാക്കാവും, സന്ധാനഗോപാലാവും)	0	8	0	
7. തുറിച്ചിട്ടാണ്ട്		0	8	0
8. ചൗഴിപ്പുത്തിമഹാത്മവാ		0	8	0
9. തീവണ്ണി		0	8	0
10. യാരാതിചരിതം നാടകം		0	6	0
11. ദേവദത്തകാവ്യം		0	6	0
12. ഗണരീലധരി		0	4	0
13. കംസൻ		0	4	0
14. ശ്രോണാദീശസ്സാറം		0	4	0
15. ഹസ്താന്തരം		0	4	0
16. തൃപ്തിക്കേംഖലാമ്പി		0	4	0
17. കീരീടധാരണമഹാത്മവം		0	2	0
18. ഇന്ത്യാഘ്യവുംരാജഭജനസ്സാറം		0	0	6

മാനോജൻ, ലക്ഷ്മീസഹായം വൃക്കിയിപ്പും

കോട്ടക്കുളം



